

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Historiske Psalmer og Riim til Børne-Lærdom

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Historiske Psalmer og Riim til Børne-Lærdom", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 8. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1832_502A-txt-shoot-idm1312.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Patriarcherne.

No. 3.

- 1 **Kain** pløied' rask i Vaar,
Tænkte paa det Næste,
Abel gik og vogted' Faar,
Tænkte paa det Bedste!
- 2 Begge, takkende i Høst
Gud for Vinter-Føde,
Offrede med Lovsangs-Røst
Hver sin Første-Grøde!
- 3 *9Kain* offrede sin Neeg,
Abel Dægge-Lammet,
Kains Tak var Tunge-Leeg,
Abels Hjerte flammed'!
- 4 Herren saae af Himlen ned,
Straalen kyssed' Lammet,
Kain blegned' harm og vred,
Skulde rød sig skammet!
- 5 *Kain! Kain!* sagde Gud,
Hvi den mørke Mine?
Synd i Mørke ruges ud,
Dages brat til Pine!
- 6 Avind banker, vogt dig vel!
Er hun først derinde,
Hun er Dronning, du er Træl,
Faaer det bedsk at finde!
- 7 *Abel* gik og vogted' Faar,
Skued' Solen dale,
Kain gav ham Bane-Saar
Under Venne-Tale!
- 8 *10Kain! Kain!* sagde Gud,
Hvor er nu din Broder,
Du gik med paa Marken ud:
Sønnen af din Moder?
- 9 Skarnet svared': ei veed jeg,
Derpaa tør jeg sværge,
Hvorhen *Abel* drog sin Vei,
Var og ei hans Værge!
- 10 *Løgner!* sagde Herren god,
Udaad har du øvet,
Raaber ei din Broders Blod
Lydt til mig fra Støvet!
- 11 Bandsat være Jorden nu,
For hun drak det Dyre!
Bandsat, fremfor Jorden, du,
Fuleste Uhyre!
- 12 Hvor du pløier, Klinte groe
Meer end Byg og Hvede!
Trindt paa Jord om Sjæle-Ro
Du forgjæves lede!

- 13 11Huh! det brænder mig som Ild
Hvinede den Fule,
Fare maa jeg fra Dig vild,
Hvor jeg mig kan skjule!
- 14 Uden Anger, uden Bod,
Kain gik til Grunde,
Flygtende fra Gud til *Nod*;
Han var af den Onde!
- 15 *Abel* slumrer sødt i Løn,
Gud ei glemmer Sine,
Haabets Lund er immer-grøn,
Der er ingen Pine!
- 16 Ei uddøer den Godes Æt,
Maa end tit den bløde,
Adam fik af Gud, i *Seth*,
Broder til den Døde!
- 17 Ukrudt yngler mest paa Jord,
Modnes først og falder:
Kains Slægt blev stærk og stor,
Stakket blev dens Alder!
- 18 12Kain bygde sig en Stad,
Stort det skulde være,
Gjorde sig med Stene glad,
Mured' paa sin Ære!
- 19 Verdens Børn kan Verden bedst
Føre sig til Nytte;
Seth, paa Jord en fremmed Gjæst,
Nøi'des med en Hytte!
- 20 *Lamech* var en *Kains* Søn,
Tog sig Koner tvende,
Gav vel Fader Morder-Løn,
Sang derom behænde!
- 21 Dræbte Ord han dødning-bleeg
Læmped' efter Klengen,
Sønnen læmped' Strænge-Leeg,
Efter Dødning-Sangen!
- 22 Spille-Manden *Jubal* hed,
Tubal med sin Hammer
Blev den første Vaaben-Smed,
Tændte Krigens Flamme!
- 23 13Broder-Par i Herre-Færd,
Nemt at ihukomme!
Om Jer sjunge Spyd og Sværd,
Kvæde Luur og Tromme!
- 24 Ikke saa om Sæd af *Seth*,
Folk i Fugle-Sale,
Om den stille Hyrde-Æt
Sjunge Nattergale!
- 25 Stolte Ting ei den opfandt,
Stævned' efter Evne,
Ydmyghed dog Æren vandt
Kvindens Sæd at nævne!
- 26 Fremmed for al Høiheds-Leeg
Den Guds Børne-Stamme,
I sit mindste Skud dog steeg

Did, hvor Stjerner bramme!

- 27 Yngst i Ætten *Enoch* blev,
Smagte dog ei Døden,
Livets Lyst ham sødt henrev,
Mindst fik han af Møden!
- 28 14Himmelkjær han gik paa Jord,
God for Herrens Øie,
Drog saa op i Fugle-Spor,
Til Ham i det Høie.
- 29 Brustne Øine læges brat
I de grønne Sale,
Derfor sødt om Sommer-Nat
Sjunge Nattergale!